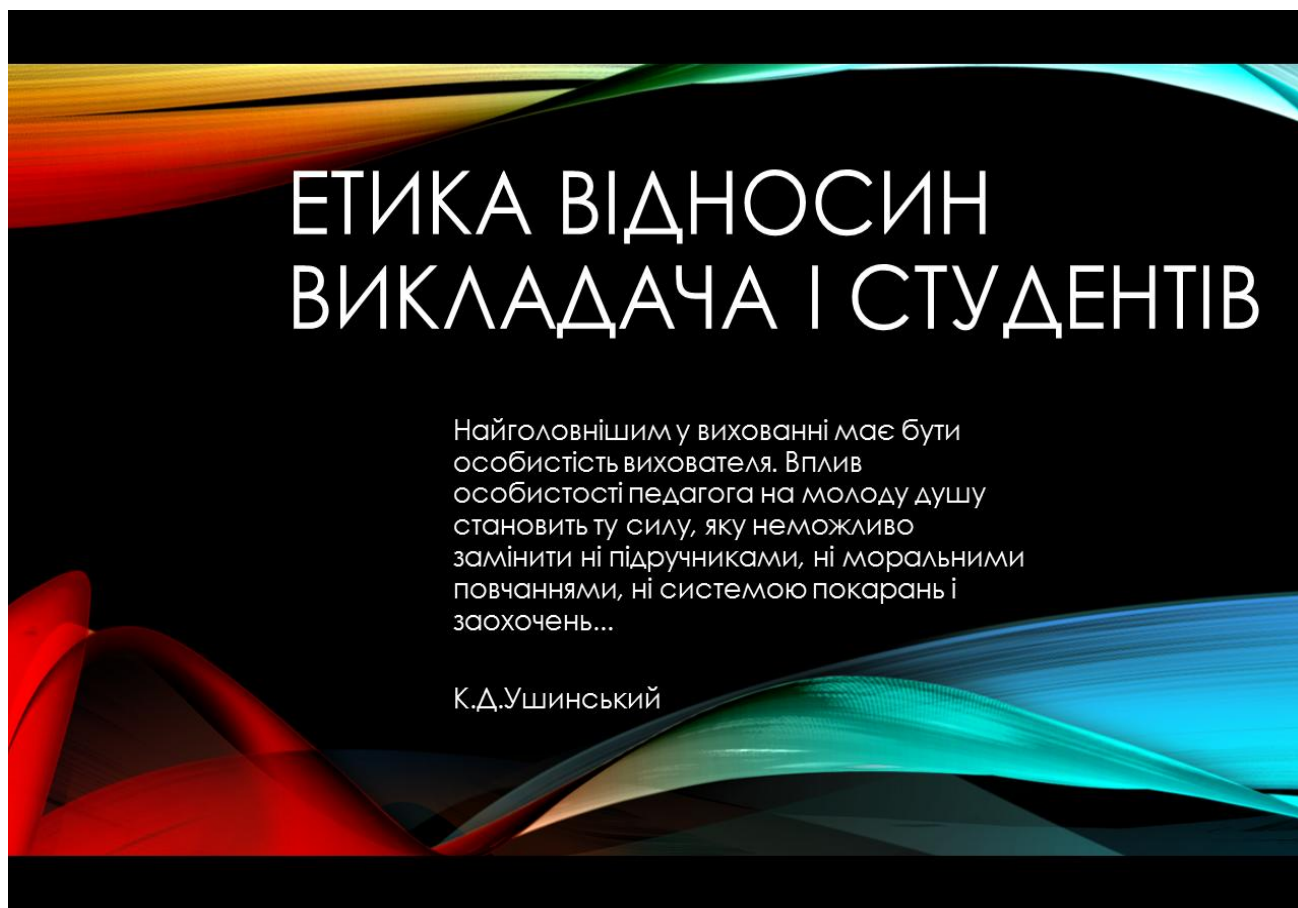

11.12.2019

ЕТИКА ВІДНОСИН ВИКЛАДАЧА І СТУДЕНТІВ

Сокирко С.О. – педагогічна етика охоплює соціально значимі елементи суспільної моралі, виступає інтегративною характеристикою професійної діяльності викладача, визначає морально-етичні вимоги до нього та відображає ступінь їх трансформації у свідомості й поведінці педагога, що проявляється у спілкуванні зі студентами та колегами. Педагогічна мораль передбачає обов'язковий комплекс професійно-значущих якостей: терпіння, доброзичливість, чуйність, рівновага, делікатність, милосердя, загальнолюдяність.

Слово викладача – тонкий і ефективний вихователь. Викладач, куратор групи зобов'язаний володіти словом, у противному випадку не можливо плідно спілкуватися з студентом. Точне, душевне, емоційне і в тему сказане слово завжди спонукає думати і відчувати. Педагог за своїм покликанням – розумний і чуйний співрозмовник. Слово викладача – інструмент, знаряддя його праці. Слово педагога не тільки спонукає студента до певних вчинків, але і сприяє вирішенню протиріч.

Етика взаємовідносин викладача і студентів має відповідати загальнолюдським цінностям задля виховання всебічно духовного, морального, національно-свідомого й гармонійного розвитку особистості студента, а також для підвищення власної відповідальності за свою поведінку та вчинки.

- Загально відомо, що виховання – це процес систематичного і цілеспрямованого впливу на духовний і фізичний розвиток особистості.
- Цілі, зміст, організація виховання визначаються суспільними відносинами, що існують на даному історичному етапі.

- Державна система виховання завжди спрямована на розвиток у особистості соціально – значущих рис.
- У питаннях підвищення ефективності навчання і виховання величезне значення мають етичні відносини між викладачем і вихованцем, причому провідна роль у цих стосунках відводиться викладачу.
- Його поведінка і вчинки впливають на моральний клімат у студентському колективі.

- Студенти в силу своєї вікової категорії, як правило, емоційні і дуже швидко збуджуються, їм притаманна підвищена емоційність. Часто вони максималісти. Їм властиве перебільшення, випадкові дії, які вони оцінюють як умисні і глибоко переживають будь – які вчинки, що здаються їм несправедливими, з боку викладача.

- Особливістю психіки підлітків і молоді є схильність до швидкого узагальнення навіть незначних фактів і явищ. Через брак життєвого досвіду вони не завжди здатні вірно оцінити такі явища, до яких дорослі ставляться як до чогось загальноприйнятого.

- Педагогічний такт впливає з таких моральних стосунків між вихователем і вихованцем, які сприяють взаєморозумінню, довіри, доброзичливості.

- Такий підхід до стосунків викладача і студента був сформульований А.С.Макаренком: «Якби хто-небудь спитав, як би я міг в короткій формі означити суть мого педагогічного досвіду, я би відповів, що як можна більше вимог до людини, і як можна більше поваги до нього».

Педагог, що нехтує педагогічним тактом у спілкуванні з студентом, не може користуватися авторитетом у нього.

Нетактовність викладача по відношенню до студента породжує непотрібні конфлікти

- Слово викладача – тонкий і ефективний вихователь. Викладач, куратор групи зобов'язаний володіти словом, у протилежному випадку не можливо плідно спілкуватися з студентом. Точне, душевне, емоційне і в тему сказане слово завжди спонукає думати і відчувати. Педагог за своїм покликанням – розумний і чуйний співрозмовник, переконливий полеміст.

- Слово викладача – інструмент, знаряддя його праці, «полководець» людської думки.

- Про виховне значення слова багато писав В.В.Сухомлинський: «Слово – найтонший дотик до серця, воно може стати і ніжною, запашною квіткою, і живою водою, що відроджує віру у добро, гострим ножом, що розрізає ніжну тканину душі, і розпеченим залізом, і шматками бруду. Людське слово перетворюється на самі несподівані вчинки, навіть тоді, коли його не має, а є мовчання».

- Отже, слово педагога не тільки спонукає студента до певних вчинків, але і сприяє вирішенню протиріч.

- Викладач знаходиться у постійному спілкуванні, а тому повинен все передбачити. Якщо врахувати, що у молоді активно змінюється характер поведінки і діяльності, відбувається їх самовизначення, то стає зрозуміло, наскільки важливо, щоб педагогічне керівництво в даний період було вмілим і тактовним.

ПОРАДИ ВИКЛАДАЧАМ, НА ОСНОВІ ПРИНЦИПІВ ПЕДАГОГІЧНОЇ ЕТИКИ:

- Будьте щедри на похвалу і скупі на покарання.
- Пам'ятайте, що логіка почуттів буває більш доказовою, ніж логіка думок, що людиною керують не тільки знання, а й почуття!
- Знайте, що мистецтво педагога містить в собі не тільки вміння говорити, але і вміння слухати!
- Не забувайте, що тактовний педагог уміє все бачити, але не все помічати!
- Ніколи не дійте під впливом першого враження!

